

vedtage § 21, saaledes som vi have foreslaaet den affattet. De øvrige sammen med dette opstillede Forslag under Nr. 4—6 afhænge ganske heraf. Det gælder saaledes Ændringsforslaget til § 33, der omfatter Kunstnere, og hvor Forholdet bliver enslydende med det, der gælder Forfatterne. Det samme gælder Forslagene til §§ 22 og 23, der foreslaas affattede i Overensstemmelse med det, jeg nys har nævnt. I Virkeligheden blive Forfatterne da ligestillede med anonyme og pseudononyme Forfattere, idet disse efter § 22 ere beskyttede mod uberettiget Gengivelse i 50 Aar fra Udløbet af det Aar, i hvilket Artiklen først offentliggøres. Det forekommer mig altsaa, at denne Beskyttelse maatte være vidtrækkende nok, og jeg skal ikke yderligere opholde mig ved Sagen, men simpelthen udtale mig til Gunst for den ændrede Affattelse og henstille til Tinget ved Afstemningen at godkende det Standpunkt, vi her have taget.

Bing: De ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) og 4de Valgkreds (Philipsen) og jeg have stillet Ændringsforslag til Lovforslagets 2det Afsnit § 27. Allerede ved 1ste Behandling tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at der i denne Paragraf fremtraadte en Person, som ellers ikke findes i Lovforslaget, og det er „Bestilleren“. I denne Paragraf gives der Kunstneren udelukkende Ret til at foretage og lade foretage Gengivelser af sit originale Kunstværk, men med den Indskrænkning lige over for Portrætter, at han, naar det gælder Portrætter og Portrætbuster, skal søge Samtykke hos den portrætterede, eller hvis denne ikke samtidig bestiller dem, hos Bestilleren. I det tidligere Lovforslag, der har foreligget Rigsdagen om Kunstnerretten, har man lige over for Portrætter og Portrætbuster forbeholdt Bestilleren at give dette Samtykke, saaledes, at man slet ikke har omtalt den portrætterede, temmelig sikkert idet man ikke har haft i Tankerne, at den portrætterede og Bestilleren ikke altid dække det samme Begreb. I dette Forslag har man med fuld Ret indsat den portrætterede som den, hvis Samtykke skal indhentes, ligesom hans efterlevende Familie har denne Ret, men Bestilleren

synes at staa der uden egentlig Berettigelse. Det er nemlig ikke let at se, hvorfor Bestilleren af et Portræt eller en Portrætbuste skal have en særlig Ret, som ikke tilkommer Bestilleren lige over for noget som helst andet Kunstværk. Den, der bestiller et Landskabsmaleri eller en Statue, har ingen Ret til at give eller nægte sit Samtykke til en Gengivelse af Kunstværket, men saa forekommer det mig ejendommeligt at give ham en saadan Ret lige over for Portrætter og Portrætbuster. Jeg skal her fremhæve en Ting, der spiller en Rolle, og det er det, at Bestilleren for længst kan have løst sit Forhold til Kunstværket, han behøver overhovedet ikke nogen Sinde at have været i Besiddelse af det, og han kan have gjort det i Penge, men ikke desto mindre skal Kunstneren søge hans Samtykke, hver Gang han ønsker at levere en Gentagelse af det. Saaledes som jeg forstaar Paragraffen, gaar hans Ret oven i Købet foran den portrætteredes, saaledes at denne slet ikke behøver at spørges, naar han ikke samtidig er Bestiller. Jeg ønsker udtrykkelig at gøre opmærksom paa, at det er ikke Mangfoldiggørelsen af Kunstværker ved Fotografier eller andre Midler, der har været det ledende Hensyn til at stille dette Ændringsforslag. Det er langt mere Kunstnerens Gengivelse af sit Kunstværk, som her interesserer. Der kan altid rejses Diskussion om, hvorvidt Gengivelsen af et Maleri, et Portræt eller af en Portrætbuste er et selvstændigt Kunstværk eller Arbejde, og det er netop dette Spørgsmaal, der en Gang kan faa Betydning baade for Almenheden og for Kunstnerne. Der er jo i Lovforslaget taget alle Hensyn til, hvad jeg vilde kalde Pietetsinteresserne, der er sikret ikke alene den portrætterede, men ogsaa, naar han er død, hans Ægtefælle, Børn, Forældre eller Søkende Ret til at udøve den samme Ret, som der tilkommer ham. Nu er der ganske vist et Spørgsmaal, og det er, hvorledes Sagen forholder sig lige over for et Billede eller en Buste, som udføres efter en Mands Død. Det er muligt, at Lovforslaget her ikke dækker den Ret, som ogsaa burde tilkomme den, der vilde lade udføre et Portræt efter en Mands Død, men det forekommer mig ikke, at dette Tilfælde er tilstrækkeligt